

to her nævnte Arter, nemlig Haver og Agerhøns. Jeg vilde have fundet det heldigere, om man havde sat Fredningstiden ens for dem begge, idet det vistnok ofte vil være vanskeligt for en Sæger, som naar han jager efter det ene Slags Vildt, kommer det andet Slags paa nært Hold, da at undgaa Fristelsen til at tage det med. Naar der derfor overhovedet skulde være Tale om en Forandring i den gjældende Jagtlow, saa kunde jeg have mest Tilbøjelighed til at frede Agerhønen ligesaavel som Haren til den 1ste Oktober, og til Gjengjæld at udvide Jagttiden for dens Bedkommende til den 1ste Januar. Det er især i den sidste Halvdel af September, at Agerhønsene faae et grumme stort Knæk ved Jagt med Hunde. Det er netop paa denne Tid, at Agerhønen er mest tam; Unglen er neppe nok fuldt udvoget, og der neblægges undertiden en Masse af dem i overmaade kort Tid. Hvad der desuden paa denne Tid af Maret undertiden er hærmeligt at se paa, er, at en stor Del af de Agerhøns, som afhændes til Vildthandlere for at forsendes til de store Byer, paa Grund af den varme Marsid ofte blive næsten halot fordærvede, saa at Salget af dem maaste tilbels kan komme i Strid med den her i denne Samling behandlede Lov om Tilsyn med Næringsmidler. Det hænder ikke saa sjældent, at de ligesom ere i upiselig Tilstand, inden de afhændes, og dette vilde kunne undgaaes ved, at Jagttiden først maatte begynde den 1ste Oktober. En anden Ulempe ved den Sagen efter Agerhøns, som i September særlig foregaar ved Jagthunde, er, at Kreaturerne og navnlig Faarene paa Markerne, som da i Reglen staa tærede, ofte blive jagede løs og dreve bort fra Eieren's Eendom, undertiden til stort Besvær saavel for Eieren som for Andre. Dette vilde ogsaa tilbels kunne undgaaes, naar Jagttiden først begynde den 1ste Oktober. At der i November og December Maaned skulde være overmaade stor Fare for at ødelægge en Del Agerhøns, tror jeg egentlig ikke, uagtet der jo naturligtvis, naar der falder stærk Sne i December Maaned, ganske vist kan blive ødelagt en Del derved, at de gaa ind til Husene og i Haverne, hvor man da skyder dem. Dette er dog ikke altid Tilfældet, idet det sidste Nar vistnok danner en enestaaende Undtagelse. Jeg tror derfor, som sagt, at det vilde have større Betydning, naar de blive fredede i hele September Maaned, og jeg kan ikke tænke mig nogen Grund til, at Fredningstiden for Agerhøns ikke ogsaa er sat til den 1ste Oktober. Man vil maaste sige, at Agerhønsene i Slutningen af September ere nemmest at komme paa Skud for saadanne Sægere, som holde af at jage med Hunde, medens disse Fugle længere hen paa Maret, naar de ere fuldt udvogede, ere mere ubekvemte at komme paa nært Hold; men denne Ulempe vil jeg for min Part let kunne se bort fra. Ganske vist veed jeg, at man kan sætte Pris

paa at kunne jage efter Agerhøns, naar man har en veldresseret Hund, men det er ikke ret Mange, der holde den Slags Hunde. Det er Jaa, som ere i Besiddelse af saadanne Jagthunde, der ødelægge en Del Agerhøns i den første Tid, men dersom der ikke netop var ødelagt saa Meget i den første Tid, saa vilde Jagten være lettere for andre Foll, som ogsaa undertiden kunde have Lyst til at skyde et Skud efter Vildt. Jeg kan derfor mulig være tilbøjelig til at stille Vædringsforslag om, at Fredningstiden for Haver og Agerhøns skal falde sammen og for begge Arter af Vildt være fra 1ste Januar til 1ste Oktober. Bestemmelsen om, at der ikke maa falbydes eller kjøbes Vildt før 2 Dage efter Jagttidens Begyndelse, finder jeg mindre nyttig, thi hvorfor skal Vildtet absolut være et Par Dage gammel, inden det maa selges? Enten det falbydes den samme Dag eller Dagen efter, at det lovlig er skudt, forekommer mig at have mindre at sige, men det er ibrigt en Ting, som ikke ligger mig saa meget paa Sinde; de andre af mig omtalte Punkter ere af større Betydning.

Indenrigsministeren (Skeel): Jeg behøver ikke at bede Thinget om at tillade mig at udtale mig meget kort; det er let at høre, at jeg er meget indisponeret.

Jeg vil sige et Par Ord til det ærede Medlem, som talte om at forandre Jagttiden for Agerhøns til 1ste Oktober. Jeg kunde ikke have noget Bessentligt derimod, derved kunde spares nogle Agerhøns; men jeg tror rigtignok, at den Forlængelse af Jagttiden, han saa bagefter kom til, nemlig til den 1ste Januar vil være i meget høi Grad skadelig for Agerhønsenes Bevarelse. Det ærede Medlem gjorde Adskillelse mellem Jagt efter Agerhøns med Hunde og paa anden Maade. Jeg skal ikke gaa ind paa den forskjellige Maade, hvorpaa denne Jagt kan drives; men jeg tror ganske vist, at Jagt efter Agerhøns paa Sneen er meget mere ødelæggende for dem end Jagt med Hunde, og at Lovforslaget vilde have overmaade lidt at betyde for Agerhønsenes Bevarelse, hvis man kom til en saadan Udvidelse af den i Forslaget satte Grændse for Jagttiden, som det ærede Medlem tilsigtede. Det er netop i Vinterens Løb, at Agerhønsene blive fældede paa hensynsløs Maade og det ikke af Sægere med Hunde, men af andre Sægere, som skyde dem i stort Antal paa Sneen, og navnlig ofte nedlægge et betydeligt Antal i eet Skud. Det er den særligste Jagt, som udøves om Vinteren. Jeg skal ligesom det ærede Medlem, som før havde Ordet (Brach), henvise til, at dette lille Lovforslag har været Gjenstand for en temmelig vidtløftig Forhandling i det andet Thing, og at man med stor Majoritet er kommen til at slutte sig til de Bestemmelser, her indeholdes. Jeg kan ikke anse det for Andet end i høi Grad ønskeligt, at Loven